

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>III K 200/17</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. R. (1)	1) w dniu 23 maja 2008r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w zamiarze aby ustalone osoby doprowadziły (...) Bank SA z siedzibą we W. do niekorzystnego	

rozporządzenia mieniem w kwocie 73 028,32 zł tytułem zawartej umowy kredytowej nr (...), której zabezpieczeniem był pojazd marki J. (...) nr rej. (...), przedstawiając pisemne oświadczenie dotyczące swego zatrudnienia w (...) ul. (...), B. ze średnimi miesięcznymi zarobkami w kwocie 2500 zł oraz podrobioną legitymację ubezpieczeniową seria (...) poświadczającą uprawnienie do świadczeń medycznych wynikające z tego zatrudnienia, który to fakt nie miał miejsca, ułatwił im jego popełnienie w ten sposób, że przekazał kwotę co najmniej 5000 zł tytułem wpłaty własnej niezbędnej do zawarcia umowy zakupu pojazdu, wprowadzając w błąd pracownika banku, co do autentyczności dokumentu, faktu zatrudnienia, zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, wskutek czego ustalona osoba zawarła powyższą umowę kredytową, czym działał na szkodę (...) Bank SA z siedzibą we W.; przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

***tj. o czyn z art. 18 § 3
k.k. w zw. z art. 286 § 1
k.k. w zb. z art. 297 § 1
k.k. w zw. z art. 270 § 1***

***k.k. i w zw. z art. 64 §
1 k.k. w zw. z art. 11 § 2
k.k.***

2) w dniu 21 maja 2008r. w W. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w zamiarze aby R. K. i inne ustalone osoby doprowadziły (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20 000 zł tytułem umowy kredytowej nr (...), przedstawiając podrobione zaświadczenie dotyczące swego zatrudnienia w (...) ul. (...), B. ze średnimi miesięcznymi zarobkami w kwocie 2500 zł oraz podrobioną legitymację ubezpieczeniową seria (...) poświadczając uprawnienie do świadczeń medycznych wynikające z tego zatrudnienia, który to fakt nie miał miejsce, ułatwił mu jego popełnienie w ten sposób, że dostarczył mu dokument w postaci legitymacji ubezpieczeniowej obitej następnie pieczęcią przez inną osobę, wprowadzając w błąd pracownika banku, co do autentyczności dokumentu, faktu zatrudnienia, zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, wskutek czego R. K. usiłował zawrzeć w/w umowę kredytową, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi

		<p>na postawę pracownika banku, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,</p> <p>tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1.1</p> <p>A. P. ps. (...) wraz z T. K. ps. (...), T. G. oraz R. K. w maju 2008 r. wspólnie udali się do komisji samochodowego znajdującego się przy ul. (...) w W.. Po wyborze pojazdu J. (...), w dniu 23 maja 2008 r. doszło do zawarcia umowy kredytowej. Obecnie nieżyjący R. K., będący „słupem” zawarł z bankiem (...) umowę kredytową (...) na kwotę 73.028,32 zł. W tym celu przedłożył niezbędne dokumenty w postaci nierzetelnego oświadczenia dotyczącego zatrudnienia w (...) ul. (...), B. ze średnimi miesięcznymi zarobkami w kwocie 2500 zł oraz podrobioną legitymację</p>	<p>Zeznania świadka T. M.</p> <p>(prawomocnie skazany III K 750/18)</p>	<p>178-180, 181-183,</p> <p>612-614,</p> <p>681-683,</p> <p>686-687,</p> <p>732, 949</p>	

<p>ubezpieczeniową seria (...) poświadczającą uprawnienie do świadczeń medycznych wynikające z tego zatrudnienia. R. K. nie był nigdy zatrudniony w firmie (...) ul. (...), B.. Podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach R. K., na potrzeby wyłudzenia kredytu, dostarczył T. M. ps. (...). J. R. (1) ps. (...) przekazał w tym celu legitymację ubezpieczeniową seria (...) oraz kwotę 5.000 zł, która została wpłacona jako wkład własny na wyłudzony kredyt. Zgodnie z ustaleniami J. R. (1) miał uczestniczyć w równym podziale uzyskanych z kredytu środków oraz otrzymać zwrot wpłaty za J.. Udzielony przez S. C. Bank kredyt został zabezpieczony zakupionym pojazdem J. (...).</p>			
<p>zeznania świadka T. K.</p>	<p>7-9, 78-84, 20-23, 22-22v, 23, 32-35, 36-38, 41-43, 44-49, 50-57, 58-67, 78-84, 85-92, 93-96, 100-107, 108-112, 119-120v, 125-128, 130-134, 140-144, 145-149, 153-154, 201-214, 602-605, 663-665, 674-678, 681-683, 721-722, 736</p>		
<p>Zeznania świadka J. K.</p>	<p>963, oraz złożone w charakterze podejrzanego w postępowaniu</p>		

	przygotowawczym PO V Ds. 16.2016 (załącznik adresowy)	
zeznania świadka T. G.	(...)- (...), z akt II K 218/19 k. 280-282, 318-321,334-336	
zeznania świadka R. K.	300-304,331-333	
Zeznania świadka M. M.	291-295	
Zeznania świadka J. K.	963- 963v, oraz złożone w postępowaniu przygotowawczym w sprawie PO V Ds. 16.2016	
Protokół eksperymentu procesowego	20-31	
Tablice poglądowe	10-18, 68-77, 113-118, 135- 138, 198-200	
Protokół zatrzymania rzeczy	162-168	
dokumentacja komisji	169-176	
pismo Starostwa Powiatowego w R. dot. zarejestrowania J. (...)	184	
dokumentacja kredytu S. C. Bank	627-632v	
opinia sądowo- psychiatryczna	739-741	
Opinia sądowo- psychologiczna	756-760	

Opinia sądowo-psychiatryczna uzupełniająca	761-763		
Opinia sądowo-psychiatryczna	765-770		
karta karna	803		
<p>1.2</p> <p>W maju 2008 r. T. K. ps. (...) wraz z A. P. ps. (...) oraz T. G. postanowili uzyskać kredyt „na słupa”. Do tego celu znaleźli R. K.. W dniu 20 maja 2008 r. T. G. wraz z R. K. udali się do Oddziału Banku (...) przy ul. (...) w W. celem uzyskania kredytu gotówkowego w wysokości 20.000 zł. R. K. przedłożył podrobione oświadczenie dotyczące swojego zatrudnienia w (...) ul. (...), B. ze średnimi miesięcznymi zarobkami w kwocie 2500 zł. Złożył również podrobioną legitymację ubezpieczeniową seria (...) poświadczającą uprawnienie do świadczeń medycznych wynikające z tego zatrudnienia. R. K. wypełnił oświadczenie kredytobiorcy o dochodach, wpisując te same dane, które znajdowały się na złożonym uprzednio zaświadczeniu o zatrudnieniu. Następnego R. K. po otrzymaniu informacji z Banku stawił się tam celem podpisania umowy kredytowej. Pod</p>	<p>Zeznania świadka</p> <p>T. M.</p> <p>(prawomocnie skazany III K 750/18)</p>	<p>178-180, 181-183,</p> <p>612-614,</p> <p>681-683,</p> <p>686-687,</p> <p>732, 949</p>	

<p>Bankiem był wraz z T. K., A. P. i T. G.. R. K. wszedł do Banku z T. G.. R. K. podpisał umowę wraz z deklaracją. Pracownica banku powzięła jednakże wątpliwości co do autentyczności danych podawanych przez R. K.. Z tego powodu nie doszło do przelania pieniędzy w kwocie 20.000 zł na rachunek bankowy. Pracownicy Banku o powyższym powiadomili Policję, która dokonała zatrzymania T. G. oraz R. K..</p>			
<p>zeznania świadka T. K.</p>	<p>7-9, 78-84, 20-23, 22-22v, 23, 32-35, 36-38, 41-43, 44-49, 50-57, 58-67, 78-84, 85-92, 93-96, 100-107, 108-112, 119-120v, 125-128, 130-134, 140-144, 145-149, 153-154, 201-214, 602-605, 663-665, 674-678, 681-683, 721-722, 736</p>		
<p>zeznania świadka T. G.</p>	<p>(...)- (...), z akt II K 218/19 k. 280-282, 318-321,334-336</p>		
<p>zeznania świadka J. G.</p>	<p>251-256</p>		
<p>zeznania świadka G. P.</p>	<p>279-280</p>		
<p>zeznania świadka M. M.</p>	<p>291-295</p>		
<p>zeznania świadka R. K.</p>	<p>300-304,331-333</p>		

Protokoły zatrzymania osoby	229-232		
Protokoły przeszukania osoby	233-237, 241-245		
Protokół zatrzymania rzeczy	257- 261		
dokumentacja kredytu (...)	262- 274		
opinia sądowo-psychiatryczna	739-741		
Opinia sądowo-psychologiczna	756-760		
Opinia sądowo-psychiatryczna uzupełniająca	761-763		
Opinia sądowo-psychiatryczna	765-770		
karta karna	803		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1	<p>zeznania świadka T. K.</p> <p>(prawomocnie skazany III K 750/18)</p>	<p>Zeznania tego świadka Sąd obdarzył w całości przymiotem wiarygodności. Zeznał, iż wraz z A. P., T. G. oraz R. K. razem udali się do komisji samochodowej przy ul. (...) w W. celem dokonania wyboru pojazdu. Załatwianiem kredytu zajmowali się zaś T. G. wraz z R. K.. J. R. (1) wyłożył wymagane przez komisję 5 tys. zł., przekazał również legitymację ubezpieczeniową.</p> <p>Zaświadczenie o zatrudnieniu załatwiał T. M.. Świadek wraz z A. P. i R. K. pojechali do R. aby zarejestrować zakupionego J. (...). Kilka dni później J. został zatrzymany przez Policję. Tym faktem miał zdenerwować się J. R. (1), który chciał jak najszybciej odzyskać pieniądze włożone w sprawę J. i te z następnego kredytu z R., które miały być dzielone po równo.</p> <p>Zeznania świadka są spójne, szczegółowe, konsekwentne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym. Świadek nie</p>	

		negował ani nie umniejszał własnego udziału w przestępstwie. Brak jest logicznych podstaw do uznania, iż miałyby fałszywie obciążać inną osobę i nieprawdziwie przedstawiać jej rolę. Tym bardziej, iż oskarżony co do zasady nie neguje swej obecności i udziału w omawianych zdarzeniach.
Zeznania świadka T. G.	<p>Zeznania tego świadka odnośnie przedmiotowego czynu Sąd uznał za wiarygodne w całości.</p> <p>Zeznania świadka nie są szczegółowe, zeznał, że T. K. zawiózł jego i oskarżonego do biura gdzie wypełniali formalności. Później świadek wraz z R. K. udali się do banku (...) przy ul. (...). Złożyli tam wniosek o kredyt. W międzyczasie T. K. wymyślił aby pojechać do komisji pod B. (...) aby odebrać dokumenty potrzebne do rejestracji samochodu przed złożeniem wniosku kredytowego. Świadek odebrał tam dokumenty. Zeznania świadka są spójne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, przede wszystkim z zeznaniami świadka T. K..</p>	
Zeznania świadka R. K.	Sąd co do zasady obdarzył przymiotem wiarygodności zeznania tego świadka. Świadek szczegółowo opisał przebieg zdarzenia. Z racji	

	<p>tego, iż nie znał bliżej osób, z którymi dokonywał opisanego czynu, błędnie wskazywał ich personalia. Okoliczności opisywane przez świadka znajdują jednakże odzwierciedlenie w całości zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego.</p>	
<p>Zeznania świadka M. M.</p>	<p>Zeznania tego świadka odnośnie przedmiotowego czynu Sąd obdarzył w całości przymiotem wiarygodności. Świadek wskazała, iż nie zna R. K. i nigdy go nie zatrudniała. Nigdy też nie używała pieczętek znajdujących się na dokumentach niezbędnych do uzyskania kredytu przez R. K. w S. C. Bank. Zeznania świadka są spójne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
<p>Zeznania świadka J. K.</p>	<p>Sąd co do zasady obdarzył przymiotem wiarygodności zeznania świadka J. K.. Zeznał, iż samochód J. (...) był wzięty w B. (...). Oskarżony nie brał w tym udziału, dał tylko pieniądze na ten samochód, chyba ponad 4.000 zł. Świadek był ten samochód odebrać. Oskarżony został oszukany, nie otrzymał zwrotu pieniędzy, z tego powodu awanturował się.</p> <p>Zeznania tego świadka korespondują z pozostałym zgromadzonym w niniejszej sprawie</p>	

	<p>materiale dowodowym, w szczególności zeznaniami pozostałych świadków.</p>	
<p>opinia sądowo- psychiatryczna</p>	<p>W ocenie Sądu opinie dotyczące oskarżonego należy uznać za sporządzone w sposób prawidłowy. Zostały one przygotowane przez osoby legitymujące się wiedzą i doświadczeniem z dziedziny psychiatrii i psychologii w oparciu o dokumentację medyczną oraz w oparciu o badanie sądowo-psychiatryczne i sądowo- psychologiczne. Ponadto opinie zostały przedstawione w sposób przejrzysty i zostały należycie uzasadnione. W ocenie Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw do podważania ustaleń i wniosków wynikających z tych opinii. Nie ujawniły się również żadne okoliczności, które podważałyby kompetencje lub bezstronność biegłych. Opinie są jasne i pełne. Wnioski w nich zawarte są ze sobą zbieżne.</p> <p>Biegła psycholog oceniła poziom funkcji intelektualnych oskarżonego jako mieszczący się w granicach poniżej normy. Nie potwierdzono obecności wskaźników toczącego się procesu psychotycznego. Stwierdzono wystąpienie zaburzeń sfery uczuciowo- dążeniowej pod postacią nadmiernej egocentryzacji,</p>	

wzmoczonej reaktywności i osłabienia mechanizmów kontroli emocjonalnej obrazujące typ osobowości impulsywnej chwiejnej (z cechami dys socjalnymi), przy pewnym udziale czynnika organicznego. Oskarżony nie dysponuje dobrymi zasobami intelektualnymi, które mogłyby mu pomóc w kontroli sfery emocjonalnej. Powyższe zaburzenia utrudniają adaptację społeczną oskarżonego, nie upośledzają natomiast w istotnym stopniu zdolności rozumienia podstawowych norm społecznych i prawnych.

Biegli z zakresu psychiatrii w wydanej opinii nie stwierdzili u oskarżonego objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznali cechy osobowości impulsywnej chwiejnej (z cechami dys socjalnymi) u osoby z niskim potencjałem intelektualnym. Stan psychiczny oskarżonego ograniczał jedynie w stopniu nieznacznym jego zdolność rozumienia znaczenia czynów jak i zdolność pokierowania swoim postępowaniem.

Opinia sądowo-
psychologiczna

Opinia sądowo-psychiatryczna uzupełniająca			
Opinia sądowo-psychiatryczna			
Protokół eksperymentu procesowego	Dowody nieosobowe nie wzbudziły wątpliwości, zostały zabezpieczone prawidłowo, dokumenty sporządzono przez osoby do tego uprawnione, stosownie do regulacji określających ich formę i treść, stanowiąc tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych. Materiał ten nie był kwestionowany przez strony. W efekcie Sąd nie znalazł podstaw, by tym dokumentom odmówić wiary i uznał, że stanowią one dowód tego, co zostało w nich stwierdzone.		
Tablice poglądowe			
Protokół zatrzymania rzeczy			
dokumentacja komisji			
pismo Starostwa Powiatowego w R. dot. zarejestrowania J. (...)			
dokumentacja kredytu S. C. Bank			
1.2	Zeznania świadka T. K.	Zeznania tego świadka odnośnie przedmiotowego	

czynu Sąd obdarzył w całości przymiotem wiarygodności.

Świadek zeznał, że wspólnie z A. P. Ps. (...), T. G. oraz słupem z R. usiłowali wyłudzić kredyt z Banku (...) przy ul. (...) w W.. Podrobione dokumenty, tj. zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach słupa- R. K. miał im przekazać T. M. ps. (...). J. R. (1) ps. (...) przekazał legitymację ubezpieczeniową. Do banku przy R. wszedł słup oraz T., którzy złożyli odpowiednie dokumenty. Świadek z A. ps. (...) czekał pod Bankiem. Kiedy otrzymali telefon z Banku na ul. (...) o przyznaniu kredytu, ponownie udali się na miejsce. Do Banku wszedł słup wraz z T. ze S., którzy zostali zatrzymani przez Policję.

Zeznania świadka są spójne, szczegółowe i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, z którym się wzajemnie uzupełniają. Są one konsekwentne i szczerze. Świadek nie negował ani nie umniejszał własnego udziału w przestępstwie. Brak jest logicznych podstaw do uznania, iż miałby fałszywie obciążać inną osobę i nieprawdziwie przedstawiać jej rolę. Tym bardziej, iż oskarżony co do zasady nie neguje swej

		obecności i udziału w omawianych zdarzeniach.
Zeznania świadka T. G.	<p>Zeznania tego świadka odnośnie przedmiotowego czynu Sąd uznał za wiarygodne w całości. Świadek zeznał, że na spotkaniu z T. K. i A. ustalili, że ma on uczestniczyć w uzyskaniu kredytu z banku (...) przy ul. (...). Uczestnictwo świadka miało polegać na zaprowadzeniu do Banku kredytobiorcy- R. K. i uczestniczeniu w rozmowie. T. K. wysłał ich do Banku, gdzie świadek wspólnie z R. K. złożył wniosek kredytowy. Po tym pojechali do komisji samochodowego w B. (...). Później ponownie pojechali do Banku przy ul. (...) odebrać pieniądze. Wtedy też świadek wraz z R. K. zostali zatrzymani przez Policję. Zeznania świadka są spójne i logiczne, znajdują także odzwierciedlenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym, w szczególności w zeznaniach T. K., R. K. oraz dokumentacji bankowej.</p>	
Zeznania świadka R. K.	<p>Sąd co do zasady obdarzył przymiotem wiarygodności zeznania tego świadka. Świadek szczegółowo opisał przebieg zdarzenia. Z racji tego, iż nie znał bliżej osób, z którymi dokonywał opisanego czynu, błędnie wskazywał ich imiona.</p>	

	<p>Okoliczności opisywane przez świadka znajdują jednakże odzwierciedlenie w całości zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego.</p>	
<p>Zeznania świadka M. M.</p>	<p>Zeznania tego świadka odnośnie przedmiotowego czynu Sąd obdarzył w całości przymiotem wiarygodności. Świadek wskazała, iż nie zna R. K. i nigdy go nie zatrudniała. Nigdy też nie używała pieczętek znajdujących się na dokumentach niezbędnych do uzyskania kredytu przez R. K. w S. C. Bank. Zeznania świadka są spójne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
<p>Zeznania świadka J. G.</p>	<p>Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne w całości. Świadek ze szczegółami opisała okoliczności, w których R. K. miał ubiegać się o udzielenie kredytu. Zeznała, iż był z nim również drugi mężczyzna, który miał uzupełniać wypowiedzi R. K.. Zeznania świadka są spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniające z pozostałym zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym, w szczególności z zeznaniami innych świadków. Korespondują również z zabezpieczoną dokumentacją banku (...).</p>	

<p>Zeznania świadka G. P.</p>	<p>Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne w całości. Świadek będąc funkcjonariuszem policji dokonał zatrzymania R. K. oraz P. G. w siedzibie banku (...) przy ul. (...). R. K. oświadczył wtedy, że faktycznie usiłował wyłudzić kredyt z banku (...).</p> <p>Zeznania świadka są spójne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
<p>opinia sądowo- psychiatryczna</p>	<p>W ocenie Sądu opinie dotyczące oskarżonego należy uznać za sporządzone w sposób prawidłowy. Zostały one przygotowane przez osoby legitymujące się wiedzą i doświadczeniem z dziedziny psychiatrii i psychologii w oparciu o dokumentację medyczną oraz w oparciu o badanie sądowo-psychiatryczne i sądowo- psychologiczne. Ponadto opinie zostały przedstawione w sposób przejrzysty i zostały należycie uzasadnione. W ocenie Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw do podważania ustaleń i wniosków wynikających z tych opinii. Nie ujawniły się również żadne okoliczności, które podważałyby kompetencje lub bezstronność biegłych. Opinie są jasne i pełne. Wnioski w nich zawarte są ze sobą zbieżne.</p>	

Biegła psycholog oceniła poziom funkcji intelektualnych badanego jako mieszczący się w granicach poniżej normy. Nie potwierdzono obecności wskaźników toczącego się procesu psychotycznego.

Stwierdzono wystąpienie zaburzeń sfery uczuciowo-dążeniowej pod postacią nadmiernej egocentryzacji, wzmożonej reaktywności i osłabienia mechanizmów kontroli emocjonalnej obrazujące typ osobowości impulsywnej chwiejnej (z cechami dys socjalnymi), przy pewnym udziale czynnika organicznego. Oskarżony nie dysponuje dobrymi zasobami intelektualnymi, które mogłyby mu pomóc w kontroli sfery emocjonalnej. Powyższe zaburzenia utrudniają adaptację społeczną oskarżonego, nie upośledzają natomiast w istotnym stopniu zdolności rozumienia podstawowych norm społecznych i prawnych.

Biegli z zakresu psychiatrii w wydanej opinii nie stwierdzili u oskarżonego objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznali cechy osobowości impulsywnej chwiejnej (z cechami dys socjalnymi) u osoby z niskim potencjałem

	<p>intelektualnym. Stan psychiczny oskarżonego ograniczał jedynie w stopniu nieznacznym jego zdolność rozumienia znaczenia czynów jak i zdolność pokierowania swoim postępowaniem.</p>	
Opinia sądowo-psychologiczna		
Opinia sądowo-psychiatryczna uzupełniająca		
Opinia sądowo-psychiatryczna		
Protokoły zatrzymania osoby	<p>Dowody nieosobowe nie wzbudziły wątpliwości, zostały zabezpieczone prawidłowo, dokumenty sporządzono przez osoby do tego uprawnione, stosownie do regulacji określających ich formę i treść, stanowiąc tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych. Materiał ten nie był kwestionowany przez strony. W efekcie Sąd nie znalazł podstaw, by tym dokumentom odmówić wiary i uznał, że stanowią one dowód tego, co zostało w nich stwierdzone.</p>	
Protokoły przeszukania osoby		
Protokół zatrzymania rzeczy		

dokumentacja kredytu (...)			
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1 1.2	Wyjaśnienia oskarżonego J. R. (1)	Sąd w całości nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Wyjaśnienia oskarżonego pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym, w szczególności zeznaniami T. K. oraz J. K., który jednoznacznie opisywali rolę oskarżonego w zakresie zarzucanych czynów.	
Zeznania świadka A. P. (prawomocnie skazany III K 1149/16)	Świadek ten na etapie postępowania sądowego odmówił składania zeznań na podstawie art. 182 § 3 k.p.k. Upřednio złożone przez niego zeznania w postępowaniu przygotowawczym nie podlegają ocenie Sądu i nie		

	mają wpływu na ustalenie stanu faktycznego.		
Zeznania świadka T. M. (k. 178-180, 181-183, 612-614, 681-683, 686- 687, 732) (prawomocnie skazany III K 750/18)	Sąd uznał zeznania tych świadków co do zasady za wiarygodne, jednakże nieprzydatne do poczynienia przez Sąd ustaleń faktycznych niniejszej sprawy. Świadkowie zasłaniają się niepamięcią istotnych okoliczności faktycznych sprawy, bądź też ich nie znają.		
Zeznania świadka J. O. (k. 187-188)			
Zeznania świadka I. O.- S. (k. 191-192)			
1.1	Zeznania świadka A. S. (k. 203)	Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne, jednakże nieprzydatne do poczynienia przez Sąd ustaleń faktycznych niniejszej sprawy. Świadek nie pamiętał istotnych okoliczności faktycznych niniejszej sprawy.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, II	J. R. (1)

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Zebrany w niniejsze sprawie materiał dowodowy w ocenie Sądu ponad wszelką wątpliwość wskazuje, że oskarżony J. R. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, popełnił zarzucane mu czyny i pozwala bez żadnych wątpliwości na uznanie jego winy za udowodnioną.</p> <p>Sąd uznał oskarżonego J. R. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku wyczerpującego dyspozycję art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. z tym ustaleniem, że ułatwił on ustalonym osobom zawarcie umowy kredytowej nr (...), po przedłożeniu przez ww. osoby dokumentów w postaci pisemnego oświadczenia dotyczącego zatrudnienia jednej z ww. osób w (...) ul. (...), B. ze średnimi miesięcznymi zarobkami w kwocie 2500 zł oraz podrobionej legitymacji ubezpieczeniowej seria (...) poświadczającej uprawnienie tej osoby do świadczeń medycznych</p>	

wynikających z tego zatrudnienia, w ten sposób, że przekazał ww. osobom kwotę 5000 zł tytułem dokonania przez nie wpłaty własnej niezbędnej do zawarcia umowy zakupu pojazdu stanowiącego zabezpieczenie wykonania umowy kredytowej, wprowadzając w błąd pracownika banku, co do autentyczności dokumentu, faktu zatrudnienia, zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, wskutek czego ustalona osoba zawarła powyższą umowę kredytową, czym działał na szkodę (...) Bank SA z siedzibą we W., a ww. czynu dopuścił się w ciągu 5 (pięciu) lat po odbyciu kary 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. za czyny z art. 280 § 1 k.k. orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi III Wydział Karny z dnia 24 września 2003 roku w sprawie o sygn. III K 957/03, zmienionej wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 stycznia 2004 roku, której odbywanie oskarżony zakończył w dniu 7 października 2007 roku.

Istotą współsprawstwa jest akceptacja własnego wkładu współsprawcy w realizację przestępnego celu oraz świadomość

uzupełniania tym samym działań innych osób. Współsprawstwo, od strony przedmiotowej nie musi polegać na realizacji wszystkich znamion czasownikowych ujętych w opisie czynu zabronionego. Wymaga natomiast, by sprawca podjął takie zachowanie, które na gruncie przyjętego porozumienia stanowiło konieczny lub bardzo istotny warunek realizacji przez innego współsprawcę znamion czynu zabronionego. Wystarczy więc, że oskarżeni w ramach podziału ról, podejmowali takie działania, które z działaniami pozostałych uczestników porozumienia zmierzały do dokonania przypisanego czynu.” – wyrok SA w Warszawie z dnia 18 października 2018 r., II AKa 169/18, Lex nr 2622690.

Strona przedmiotowa pomocnictwa (art. 18 § 3 k.k.) polega na ułatwianiu popełnienia czynu zabronionego, które może mieć m.in. postać dostarczania narzędzia lub środka przewozu albo też udzielania rady czy informacji, czyli może mieć charakter rzeczowego wspierania bezpośredniego sprawcy, jak również wspierania niematerialnego.

Pomocnictwo możliwe jest zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i

ewentualnym.

Odpowiedzialność karna pomagającego zależy zatem od ustalenia, że chciał on, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego albo – przewidując możliwość jego dokonania – godził się na to.

Oskarżony J. R. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działał wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami poprzez ułatwienie im doprowadzenia banku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, dostarczając podrobioną legitymację ubezpieczeniową serii (...) oraz przekazał kwotę 5.000 zł tytułem dokonania wkładu własnego niezbędnego do zakupu pojazdu stanowiącego zabezpieczenie wykonania umowy kredytowej. Świadek T. K. konsekwentnie wskazywał, iż to oskarżony J. R. (1) wyłożył wymagane przez komis 5 tys. zł, przekazał również legitymację ubezpieczeniową.

Podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach R. K. na potrzeby wyłudzenia kredytu dostarczył T. M. ps. (...). Po zatrzymaniu przez Policję pojazdu J., J. R. (1) zdenerwował się i chciał jak najszybciej odzyskać

pieniądze włożone w sprawę J. oraz te z następnego kredytu z R., które miały być dzielone po równo. Okoliczność przekazania przez oskarżonego kwoty wymaganej jako wkład własny potwierdził również świadek J. K., wskazał również, iż oskarżony awanturował się gdyż nie otrzymał zwrotu przekazanych pieniędzy.

Przypisanie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. wiąże się z wykazaniem, że sprawca obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym wprowadzenie w błąd innej osoby oraz to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (por. np. postanowienie SN z 04.01.2011 r., III KK 181/10, OSNKW 2011/3/27). Dla bytu tego przestępstwa konieczne jest zatem bezsporne ustalenie, że sprawca miał zamiar wprowadzenia w błąd i niewywiązywania się z umowy już w chwili jej zawierania (por. postanowienie SN z 15.03.2017 r., II KK 73/17, LEX nr 2269192).

Czynność sprawcza przestępstwa stypizowanego w art. 297 § 1 k.k. polega na przedłożeniu podrobionego, przerobionego,

poświadczającego
nieprawdę albo
nierzetelnego dokumentu
albo nierzetelnego,
pisemnego oświadczenia
dotyczącego okoliczności
o istotnym znaczeniu
dla uzyskania wsparcia
finansowego, instrumentu
płatniczego lub
zamówienia.

Użycie dokumentu
podrobionego lub
przerobionego art. 270 §
1 k.k. oznacza wszelkie
posłużenie się nim zgodnie
z jego przeznaczeniem,
czyli w celu wykorzystania
wiążącego się z nim prawa
lub w celu wykazania
innemu podmiotowi
wynikających z treści
dokumentu: dowodu
prawa, stosunku
prawnego lub okoliczności
mającej znaczenie prawne
[J. F. (w:) Kodeks karny...,
red. T. B., s. 606].

Sąd uznał oskarżonego
J. R. (1) za winnego
popelnienia zarzucanego
mu czynu opisanego w
pkt 2 części wstępnej
wyroku wyczerpującego
dyspozycję art. 18 § 3 k.k.
w zw. z art. 13 § 1 k.k. w
zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb.
z art. 297 § 1 k.k. w zw. z
art. 270 § 1 k.k. w zw. z art.
64 § 1 k.k. w zw. z art. 11
§ 2 k.k. z tym ustaleniem,
że ułatwił on ustalonym
osobom zawarcie umowy
kredytowej nr (...),
po przedstawieniu przez
ww. osoby dokumentów
w postaci pisemnego
oświadczenia dotyczącego

zatrudnienia R. K. w (...) ul. (...), B. ze średnimi miesięcznymi zarobkami w kwocie 2500 zł oraz legitymacji ubezpieczeniowej obitej następnie pieczęcią przez inną osobę, poprzez dostarczenie ww. osobom dokumentu w postaci legitymacji ubezpieczeniowej obitej następnie pieczęcią przez inną osobę, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika banku (...) SA co do autentyczności dokumentu, faktu zatrudnienia, zamiaru wywiązania się z zawartej umowy.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że oskarżony J. R. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działał wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami poprzez pomocnictwo w usiłowaniu doprowadzenia Banku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, dostarczając podrobioną legitymację ubezpieczeniową serii (...), będąc tym samym winnym czynu z pkt 2 aktu oskarżenia.

Świadek T. K. zeznał, że po informacji z Banku (...) przy ul. (...) o udzieleniu kredytu udali się tam wraz z A. P., T. G. oraz R. K.. Do Banku wszedł T. G. wraz z słupem R. K..

Okoliczności te znajdują potwierdzenie również w zeznaniach świadka T. G.. W celu uzyskania kredytu została wykorzystana m.in. podrobiona legitymacja ubezpieczeniowa CJ nr (...) dostarczona przez oskarżonego. Podjęte działania nie przyniosły jednak zamierzonych skutków z uwagi na powzięcie wątpliwości przez pracowników banku (...) i zawiadomienie Policji, która następnie zatrzymała T. G. oraz R. K.. W świetle zeznań T. K., oskarżony miał uczestniczyć w równym podziale pieniędzy uzyskanych z tego kredytu.

Ujawniony materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wskazuje, że oskarżony J. R. (2) swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu z pkt 2 aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Z uwagi, iż oskarżony zarzucanych mu czynów dopuścił się w ciągu 5 (pięciu) lat po odbyciu kary 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. za czyny z art. 280 § 1 k.k. orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla

<p>Warszawy-Pragi III Wydział Karny z dnia 24 września 2003 roku w sprawie o sygn. III K 957/03, zmienionej wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 stycznia 2004 roku, której odbywanie oskarżony zakończył w dniu 7 października 2007 roku, sąd uznał, że oskarżony dopuścił się obu czynów w warunkach recydywy, określonej w art. 64 § 1 k.k.</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>J. R. (1)</p>	<p>1, 2</p>	<p>I, II</p>	<p>Wymierzając oskarżonemu J. R. (1) kary jednostkowe, Sąd kierował się względami prewencji ogólnej oraz szczególnej, miał na uwadze warunki i właściwości osobiste oskarżonego, baczyl aby dolegliwość kary była adekwatna do wagi czynu i stopnia zawinienia (art. 53 § 1 k.k.).</p> <p>Czyny oskarżonego wyczerpywały znamiona przestępstw z art. 286 § 1 k.k., 297 § 1 k.k. oraz 270 § 1 k.k. Sąd na podstawie art. 11 § 3 k.k. wymierzył</p>

karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, tj. art. 286 § 1 k.k., który to czyn jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat. Sąd miał przy tym na uwadze przy czynie z pkt 1 i 2, iż w świetle art. 19 § 1 k.k. sąd wymierza karę za pomocnictwo w granicach zagrożenia przewidzianego za sprawstwo, zaś dodatkowo przy czynie z pkt 2 w świetle art. 14 § 1 k.k. sąd wymierza karę za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa.

Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności wyłączających winę oskarżonego odnośnie zarzucanych mu czynów. Oskarżony bowiem miał świadomość, że jego postępowanie stanowi naruszenie przepisów prawa. Podkreślić należy, że oskarżony jest osobą dojrzałą życiowo, zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej, doskonale zdawał sobie sprawę z bezprawności własnych zachowań. Stąd stopień zawinienia należy ocenić jako wysoki. Popelniając oba zarzucane czyny działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Sąd nie stwierdził, by zaszła jakakolwiek okoliczność, wpływająca

na obniżenie stopnia
zawinienia.

Stopień społecznej
szkodliwości
popelnionych przez
oskarżonego czynów w
ocenie Sądu należało
uznać za wysoki.
Naruszone zostały istotne
dobra jakim jest
mienie, pewności obrotu
dokumentami i obrotu
gospodarczego.

Oskarżony zarzucanych
mu czynów dopuścił się
w warunkach powrotu do
przestępstwa (art. 64 § 1
k.k.).

Wskazane okoliczności
Sąd uznał za obciążające
przy wymiarze kary. Sąd
miał również na uwadze,
iż obecnie oskarżony jest
osobą niekaraną.

Uwzględniając stopień
winy oskarżonego, jak
również stopień społecznej
szkodliwości czynów,
których się dopuścił, a
także inne dyrektywy
wymiaru kary Sąd
wymierzył oskarżonemu
za czyn z pkt 1 karę
jednostkową 10 miesięcy
pozbawienia wolności. Na
podstawie art. 286 § 1
k.k. w zw. z art. 33
§ 2 k.k. Sąd wymierzył
oskarżonemu również
karę grzywny w wysokości
100 stawek dziennych
ustalając wysokość jednej
stawki na kwotę 20
złotych.

Za czyn z pkt 2 Sąd
wymierzył oskarżonemu

			<p>karę jednostkową 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.</p> <p>W ocenie Sądu, tylko kary pozbawienia wolności spowodują zmianę postawy oskarżonego w kierunku przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Wysokość orzeczonej kary powinna przy tym wpłynąć odstrasżająco na społeczeństwo poprzez stanowczą reakcję na zarzucane oskarżonemu czyny.</p> <p>Orzeczone kary kumulatywne grzywny, zostały wymierzone z uwzględnieniem stopnia winy oskarżonego, okoliczności, że czynu dopuścił się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wysokość stawki dziennej ustalono w oparciu o możliwości finansowe oskarżonego, bacząc aby nie była dla oskarżonego niemożliwa do uiszczenia.</p>
<p>1, 2</p>	<p>III, IV</p>	<p>Zgodnie z treścią art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów w zw. z art. 4 § 1 k.k. sąd wymierzył</p>	

		<p>oskarżonemu karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.</p> <p>W niniejszym przypadku Sąd orzekł o karze łącznej w oparciu o metodę asperacji i wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. W oparciu o taką samą metodę Sąd orzekł wymierzając oskarżonemu karę łączną grzywny w wysokości 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.</p> <p>W ocenie Sądu wymiar kary łącznej pozbawienia wolności jest adekwatny do stopnia winy oraz stopnia społecznej szkodliwości czynów, uwzględnia rolę oskarżonego w dokonaniu zarzucanych mu czynów.</p> <p>W przypadku kary łącznej grzywny Sąd baczyl aby nie była dla oskarżonego niemożliwa do uiszczenia.</p>	
<p>1, 2</p>	<p>V, VI</p>	<p>Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej jednego roku pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 lat tytułem próby.</p>	

		Na podstawie art. 73 § 1 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 1 k.k. w okresie próby oddaje oskarżonego J. R. (1) pod dozór kuratora zobowiązując oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu ww. okresu.	
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VII	Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. K. kwotę 2112 złotych		

	tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.	
VIII	Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego kwotę 380 zł tytułem opłaty od wymierzonych mu kar, zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia pozostałych kosztów sądowych. Sąd uznał, że sytuacja majątkowa oskarżonego pozwala mu na uiszczenie opłaty od wymierzonych kar, jednakże uiszczenie pozostałych kosztów byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe, ze względu na wysokość osiągniętych przez niego dochodów i sytuację rodzinną.	
8. Podpis		